

173. Kun én er Frejas Stjerne.

Poco Andante.

J. P. E. Hartmann.

dolce

1. Kun én er Frej - as Stjer - ne, men rundt den sen - der sin Glans til

p al - le Si - der med *dim.* mil - de Hæn - der; kun én er

f Frej - as Stjer - ne, men *p* hvert — et Ø - re faar dog et

en - kelt Sølv - ord af den — at hø - re.

2. Der er ej nogen Hytte saa lav og lille,
 At ej dens klare Straaler paa Ruden spille;
 Der er ej noget Hjerte saa tomt og øde,
 Det har jo engang maattet af Elskov gløde.

3. Kun én er Frejas Stjerne, den lyse, høje
 Der sér os ind i Hjertet med Jomfruøje;
 Men hver en spejklklar Bølge, hvorpaa den skinner,
 Med Elskovsstjernens Billed mod Stranden rinder.

4. Kun én er den Udkaarne, den Længselsfjerne,
 Kun én den Drømmebaarne, vor Vandrings Stjerne!
 Men hendes Billed spejler hver ædel Kvinde,
 Og vækker om den Fjerne igjen et Minde.

Chr. K. F. Molbech.